

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ustaleń projektu zmiany miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego gminy Niemce – część IV

Opracowanie:

mgr inż. Rafał Odachowski

Rafał Odachowski

WROCŁAW, 18 sierpnia 2023 r.
aktualizacja, 13 stycznia 2025 r.

Spis treści

1. Wprowadzenie	3
1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania	3
1.2. Opis metod pracy.....	3
1.3. Informacje o zawartości i głównych celach projektowanego dokumentu	4
2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji zmiany MPZP	4
2.1 Charakterystyka środowiska.....	4
2.2 Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego	10
2.3. Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji projektu omawianego dokumentu.....	14
3. Analiza ustaleń projektu planu miejscowego i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi.....	14
4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu planu na środowisko	17
4.1. Wpływ realizacji ustaleń projektu na poszczególne elementy środowiska.....	17
4.2. Oddziaływanie planu miejscowego poza obszarem opracowania	22
4.3. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	22
4.4. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody	22
4.5. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń planu na środowisko	24
5. Metody analizy realizacji postanowień projektu planu.....	25
6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.....	26
7. Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie omawianego dokumentu	26
8. Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz powiązania z innymi dokumentami.....	27
9. Streszczenie.....	28
10. Spis literatury	29

1. Wprowadzenie

1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jednocześnie ustala zakres merytoryczny opracowania. Oświadczenie autora o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 wspomnianej ustawy, stanowi załącznik do prognozy. Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym prognozę oddziaływania na środowisko sporządza organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP).

Celem sporządzenia prognozy jest ocena skutków (zarówno negatywnych, jak i pozytywnych), jakie mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu oraz realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne oraz zabytki, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między tymi elementami.

W opracowaniu przedstawiono analizę stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów i innych uwarunkowań przyrodniczych. Prognoza ocenia rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i inne ustalenia zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi, zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska. Prognoza identyfikuje przewidywane zagrożenia dla środowiska, które mogą powstać na terenach znajdujących się w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń MPZP.

1.2. Opis metod pracy

W trakcie przygotowania niniejszego opracowania rozpoznano walory i zasoby przyrodnicze, stan zagospodarowania, walory krajobrazowe, stan środowiska i istniejące zagrożenia oraz uciążliwości dla środowiska i zdrowia człowieka. Wykorzystano opracowania poruszające problematykę ochrony środowiska, materiały kartograficzne, a także przeprowadzono wizję terenu.

Zastosowana w prognozie metoda polega na porównaniu obecnego funkcjonowania środowiska obszaru z funkcjonowaniem przewidywanym jako skutek realizacji ustaleń planu.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie opisywanego dokumentu spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie analizowanego dokumentu.

Ocenę następstw realizacji ustaleń projektowanego dokumentu dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi) znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji ustaleń projektu planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;

- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

1.3. Informacje o zawartości i głównych celach projektowanego dokumentu

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarto w projekcie tekstu uchwały oraz na projekcie rysunku planu.

Przedmiotem zmiany planu jest przeznaczenie terenów pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług, tereny usług, tereny zabudowy zagrodowej, tereny rolnictwa z zakazem zabudowy, tereny drogi głównej, tereny drogi zbiorczej, tereny drogi dojazdowej, tereny komunikacji drogowej wewnętrznej.

W planie miejscowym stwarza się odpowiednie warunki dla rozwoju ustalonych funkcji, odpowiedniego wyposażenia terenu w systemy infrastruktury technicznej. Ustala się również podstawowe wymogi dotyczące zachowania ładu przestrzennego i ochrony środowiska. Kierunki rozwoju terenu objętego planem zostały wytyczone w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Niemce”.

2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji zmiany MPZP

2.1 Charakterystyka środowiska

Położenie geograficzne i administracyjne, zagospodarowanie

Tereny objęte zmianą planu zlokalizowane są na terenach 21 z 28 obrębów gminy Niemce. Są to głównie grunty rolne przeznaczone w obowiązujących planach miejscowych na cele rolne lub tereny zabudowy zagrodowej, których projektowane w zmianie planu przeznaczenie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczeni gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Na części terenów zrealizowano zabudowę mieszkaniową jednorodziną i usługową. Zajmują one stosunkowo niewielką powierzchnię. Część obszarów znajduje się w korytarzach drogowych. Największą powierzchnię tworzą użytki rolne, które tworzą pola uprawne, łąki i pastwiska.

Tereny objęte zmianą planu zlokalizowane są w Gminie Niemce. Gmina ta znajduje się w powiecie lubelskim i w centralnej części województwa lubelskiego. Teren gminy znajduje się na północ od miasta Lublin.

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski Kondrackiego (Kondracki, 2000) obszar gminy położony jest na pograniczu dwóch prowincji: Niżu Środkowoeuropejskiego (podprowincja Niziny Środkowopolskie) i Wyżyn Polskich (podprowincja Wyżyna Lubelsko-Lwowska). Na niższym szczeblu podziału regionalnego kraju są to: makroregiony Nizina Południowo-Podlaska z mezoregionem Równina Lubartowska (obejmuje południowe rejony gminy) i mezoregionem Płaskowyż Nałęczowski (obejmuje południową część gminy).

Rzeźba terenu

Ukształtowanie powierzchni terenu jest odzwierciedleniem przypowierzchniowej, głównie czwartorzędowej, budowy geologicznej. Przynależność gminy do dwóch jednostek fizjograficznych (mezoregionów) wywołuje zróżnicowanie rzeźby terenu. Zasadniczym elementem budowy geologicznej w południowych rejonach gminy, mającym bezpośredni wpływ na rzeźbę terenu, są skały węglanowe podłoża oraz miąższa warstwa lessów. Współczesną rzeźbę powierzchni terenu na płaskowyżu lessowym uformowały procesy akumulacji lessów oraz późniejsze procesy ich rozmywania. Jest ściśle związana ze specyficznymi właściwościami lessu oraz procesami rzeźbotwórczymi tych utworów. Podstawowymi formami rzeźby terenu poza zrównaniami wierzchwinowymi i doliną Ciemięgi są suche dolinki płaskodenne i nieckowate, wąwozy oraz charakterystyczne, często stromościenne skarpy (głównie południowe zbocza doliny Ciemięgi). Wąwozy charakteryzują się stromymi niemal prostopadłymi skarpami. Występują jako rozgałęzione systemy i są z reguły zalesione. Suche doliny towarzyszą dolinie Ciemięgi i uchodzą do niej niemal prostopadle. Różnorodność form rzeźby terenu oraz zróżnicowanie hipsometryczne współtworzą dużą zmienność ekspozycji stoków. Przebieg doliny Ciemięgi zbliżony do równoleżnikowego wyeksponował ekspozycję północną i południową, natomiast suche dolinki najczęściej o przebiegu zbliżonym do południkowego wygenerowały stoki wschodnie i zachodnie. Tereny o ekspozycji północnej są mniej korzystne dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej. W terminologii geomorfologicznej cały Płaskowyż Nałęczowski to wysoczyzna lessowa.

Północna część gminy to wysoczyzna morenowa falista, zbudowana z glin zwałowych. Jej powierzchnia jest rozcięta suchymi dolinkami (znacznie płytszymi niż w części lessowej), a kulminacje stanowią ostańce morenowe silnie denudowane. Nadzalewowa część doliny Krzywej Rzeki to fragment równiny denudacyjnej, która ma swoją kontynuację na wysoczyźnie morenowej pomiędzy Niemcami a Krasieninem. Północna część gminy porośnięta jest borami sosnowymi i sosnowo-dębowymi, stanowiąc równiny wodno-lodowcowe, zbudowane z utworów piaszczystych i żwirowych.

Obszar gminy jest mocno zróżnicowany pod względem hipsometrycznym. Największe wysokości bezwzględne występują na Płaskowyżu Nałęczowskim w rejonie Jakubowic 220 m npm, a najniższe w dnie doliny Ciemięgi (170-171 m npm) oraz w dnie doliny Mininy (174-175 m npm). Największe wysokości względne są w strefie doliny Ciemięgi i sięgają około 20 – 22 m. Spadki terenu w części północnej wahają się średnio w granicach 3%, natomiast w południowej mogą dochodzić do około 20% nie licząc skarp i krawędzi.

Antropogeniczne formy rzeźby terenu to wyrobiska poeksploatacyjne cegielniane z ostrymi krawędziami zboczy (np. Dys, Ciecierzyn, Kolonia Żulin, Pryszczowa Góra i inne), wąwozy drogowe w lessowej (południowej) części gminy, nasypy drogowe i kolejowe oraz rowy melioracyjne. Sztucznie wytworzone formy rzeźby terenu nie mają istotnego wpływu na krajobraz gminy, pomimo iż wąwozy drogowe są charakterystyczne w krajobrazie lessowym Płaskowyżu Nałęczowskiego.

Charakterystyka geologiczna

Skały podłoża paleozoicznego przykryte są osadami mezozoicznymi reprezentowanymi przez skały jury i kredy, a zwłaszcza kredy górnej. Zalegają one potężną serią o miąższości około 900 m, z czego ponad 300 m przypada na mastrycht. Wśród utworów mastrychtu górnego dominuje facja marglista. Przeważają tu margle. Dużą rolę odgrywają opoki a sporadycznie pojawiają się gezy. Margle i opoki tworzą wychodnie na powierzchni topograficznej wzdłuż doliny Ciemięgi. Węglanowe osady górnej kredy przykryte są utworami trzeciorzędowymi, występującymi w postaci izolowanych niewielkich płytów. Są wykształcone w facji węglanowej i piaszczysto-mułowej. Trzeciorzędowe osady paleocenu w postaci węglanowej stwierdzono na linii Niemce –

Dąbrówka w nieckowatej formie dolinnej. Niemal kompletny profil od eocenu po górny plejstocen odsłania się na zboczach współczesnego wcięcia doliny Ciemięgi. Natomiast oligocen zwartym płatem występuje na północ od równoleżnikowego odcinka doliny Ciemięgi i na niewielkim obszarze po jej południowej stronie (paski i mułki kwarcowe z glaukonitem).

Seria osadów czwartorzędowych jest zróżnicowana pod względem miąższości i wykształcenia litologicznego. Obszar gminy, pod względem zasięgu przestrzennego osadów czwartorzędowych jest wyraźnie dwudzielny. Granicę stanowi wyraźna krawędź pokrywy lessowej, stanowiąca jednocześnie granicę Wyżyny Lubelskiej.

W południowej części gminy, należącej do Płaskowyżu Nałęczowskiego utwory plejstoceny wykształcone w postaci glin zwałowych i lessu o łącznej miąższości około 40 m zalegając bezpośrednio na podłożu węglanowym górnej kredy. Maksymalna miąższości lessów nie przekracza 25 m.

Bardzo schematycznie zarysowana budowa geologiczna daje pogląd o warunkach podłoża budowlanego, które w powiązaniu z warunkami wodnymi stwarza preferencje i ograniczenia w wykorzystaniu terenów dla potrzeb zabudowy kubaturowej. Biorąc pod uwagę warunki gruntowo-wodne, oceniane dla potrzeb urbanistycznych, można przyjąć, że dobre warunki budowlane występują na obszarze całej gminy, za wyjątkiem dolin rzecznych Mininy, Krzywej Rzeki i Ciemięgi oraz skarp i krawędzi lessowych (poza obszarem planu). Obszary lessowe posiadają ograniczenia ze względu na możliwość występowania zjawisk sufozyjnych. Są one szczególnie groźne dla budownictwa w pobliżu stref krawędziowych i zboczy dolin (głównie strefa doliny Ciemięgi). Istotna jest szczególnie skłonność lessu do uplastyczniania się pod wpływem wilgoci.

Na omawianym terenie nie stwierdza się występowania terenów narażonych na osuwanie się mas ziemnych.

Wody powierzchniowe i podziemne

Na terenie opracowania nie występują wody powierzchniowe.

Gmina Niemce położona jest w zlewni Wieprza i niemal w całości (z wyjątkiem obrębu Swoboda) leży na terenie dwóch zlewni Ciemięgi i górnej Mininy.

Na terenie Płaskowyżu Nałęczowskiego wody podziemne występują w trzech piętrach wodonośnych (w skałach kredowych, trzecio- i czwartorzędowych), tworząc jeden połączony zbiornik o wspólnym swobodnym zwierciadle podlegającym drenażowi przez dolinę i koryto Ciemięgi. Możemy tu wyróżnić dwa wyraźnie różne hydrologicznie rejony: górny, do miejscowości Dys, gdzie zwierciadło wód podziemnych nie wychodzi w zasadzie poza obręb serii czwartorzędowych glin zwałowych, piasków i żwirów wodnolodowcowych; dolny, na wschód od Dysa gdzie zwierciadło wód podziemnych wchodzi w obręb silnie uszczelnionych i dobrze przewodzących wodę skał węglanowych. Zmiana charakteru krążenia z warstwowego na szczelinowy zaznacza się zmianą kierunku spływu wód podziemnych z prostopadłego do rzeki na prawie równoległy. Występują tu nieliczne, ale wydajne źródła w Dysie, Łagiewnikach i Baszkach.

Na Równinie Lubartowskiej wody piętra czwartorzędowego tworzą jeden ciągły poziom pozostający w więzi hydraulicznej z wodami piętra trzeciorzędowego, które występuje w dwóch poziomach: paleoceńskim i oligoceńskim. Przebieg izolacji nawiązuje do krawędzi podłoża paleoceńskiego. Na północ od linii Niemce – Nasutów – Krasienin strop skał węglanowych wyraźnie się obniża: w Niemcach do 10 m, w Krasieninie do 20 – 25 m i w Nasutowie do 65 – 100 m ppt. Studnie głębinowe we wschodniej części strefy krawędziowej mają wydajności osiągające do 75 m³/h/m depresji. W zachodnim odcinku krawędzi warunki hydrogeologiczne są mniej korzystne i wydajności jednostkowe nie osiągają 10 m³/h/m depresji. Układ hydroizohips świadczy o niewielkim nachyleniu zwierciadła wody oraz drenującej roli Mininy i jej dopływów.

Gmina Niemce znajduje się na obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Nr 406 Niecka Lubelska (Lublin). Jest to zbiornik szczelinowo-porowy, w którym główny poziom użytkowy stanowi poziom kredowy. Południowa część gminy Niemce (wraz z doliną Ciemięgi) znajduje się w strefie ochronnej GZWP 406 określanej mianem ONO (Obszar Najwyższej Ochrony). Dla zbiornika opracowano „Dokumentację określającą warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego zbiornika wód podziemnych Niecka Lubelska (GZWP nr 406)”.

Obszar planu znajduje się poza zasięgiem występowania stref ochronnych ujęć wody.

Zgodnie z informacjami zawartymi na mapach zagrożenia powodziowego teren nie jest zagrożony powodzią.

Klimat lokalny

Klimat obszaru gminy kształtuje się pod wpływem polarnych mas powietrza pochodzenia morskiego (66%) i kontynentalnego (24%). Stanowią one 90% wszystkich mas powietrza napływającego na ten teren. Przeważają tu wiatry południowo – zachodnie (24%) i zachodnie (15%). Najmniejszy udział w ogólnej częstości mają wiatry północne. Średnia roczna prędkość wiatru wynosi 3 – 4 m/s.

Teren gminy podobnie jak i cała Wyżyna Lubelska ma najwyższe w kraju promieniowanie słoneczne (98 – 100 kcal/cm² w ciągu roku). Średnia roczna temperatura powietrza według danych stacji Lublin (1881 – 1960) wynosi +7,4oC. Miesięczne maksimum termiczne występuje w lipcu (18,5oC), natomiast minimum średnich temperatur miesięcznych występuje w styczniu i wynosi –3,8oC. Cechą charakterystyczną tego obszaru jest dość długi okres wegetacyjny (około 216 dni) i stosunkowo późno występujące, bo aż do 25 maja, przymrozki wiosenne.

Średnia roczna suma opadów osiąga 570mm. Przeciętnie w roku notuje się 150 dni z opadem. Maksimum opadów przypada z reguły na lipiec, minimum na schyłek zimy lub początek wiosny. Rzadkie są dni z opadem burzowym. Tylko przez 40 dni w roku opad przybiera postać śniegu. Pokrywa śnieżna leży średnio przez 80 dni w roku. Najwyższa wilgotność powietrza występuje zimą – 84%, a najniższa latem – 56%. Parowanie potencjalnie jest wysokie i wynosi w ciągu roku od 860 mm do 880 mm (w półroczu letnim 680 – 700 mm, a w zimowym 160 – 180 mm). Parowanie potencjalnie znacznie przewyższa sumę opadów.

Na terenie opracowania panuje topoklimat wietrzny, obejmujący tereny rolne. Tereny te charakteryzują się dobrymi i przeciętnymi warunkami solarnymi, dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi, bardzo dobrym przewietrzaniem oraz małą częstotliwością występowania mgieł. Tereny takie cechują się korzystnymi warunkami dla osadnictwa, a także prowadzenia gospodarki rolnej.

Gleby

Północna część gminy pokryta jest glebami bielcowymi wytworzonymi z utworów pochodzenia wodnolodowcowego (glin, piasków gliniastych). Największą powierzchnię zajmują gleby brunatne wylugowane. Mają one odczyn lekko kwaśny lub kwaśny w górnych poziomach profilu, głębiej zaś zasadowy lub obojętny. Są one wylugowane z węglanu wapnia niekiedy do znacznej głębokości (70 – 120 cm). Występują w jednym kompleksie z glebami brunatnymi kwaśnymi. Gleby brunatne posiadają bardzo dobre właściwości agrotechniczne i duże zdolności produkcyjne. Zalicza się je na ogół do I, II lub co najmniej do klasy bonitacyjnej IIIa. Na zachód od linii Żulin – Ciecierzyn występują gleby brunatne wylugowane, głównie o lekkim i średnim składzie mechanicznym. Zalicza się je do kompleksu pszennego bardzo dobrego i dobrego, rzadko wadliwego. Niekorzystną cechą gleb lessowych jest ich podatność na procesy denudacyjne i erozyjne. Na zboczach o większych nachyleniach gleby brunatne tracą w wyniku denudacji

i erozji górne poziomy i przechodzą w gleby o niewykształconym profilu. Stosunkowo małą powierzchnię zajmują mady oraz gleby torfowe, mułowe i murszowo – torfowe. Ich występowanie związane jest z obniżeniami dolinnymi Ciemięgi, Mininy oraz Krzywej Rzeki. Gleby te wykształciły się w warunkach nadmiernego uwilgotnienia.

W wyniku procesów urbanizacyjnych znaczna część gleb na terenach zabudowanych została antropogenicznie przekształcona i zatraciła naturalne właściwości.

Świat przyrody

Szata roślinna

Szate roślinną na obszarze gminy Niemce reprezentują: lasy, roślinność szuwarowa, zaroślowa i łąkowa dolin rzecznych Ciemięgi, Krzywej Rzeki i Mininy, różne formy roślinności ozdobnej, towarzyszącej dawnej zabudowie dworskiej i mieszkaniowej, różne formy roślinności wąwozowej, a także roślinność pól uprawnych sadów i ogrodów. Potencjalną roślinnością naturalną w gminie są subkontynentalne lasy dębowo-grądowe (grądy) serii żyźnej na płaskowyżu lessowym (południowe rejony gminy) i serii ubogiej na pozostałym obszarze gminy.

Lasy są znacznie przekształcone działalnością antropogeniczną. Panującym gatunkiem są różnowiekowe sośniny z dużym udziałem dębu, brzozy, topoli i lipy. W podszyciu najpopularniejszymi gatunkami są: grab, leszczyna, jarzębina i kruszyna, rzadziej jałowce i kalina. Pod względem siedliskowym zdecydowanie dominuje las mieszany świeży (LMśw) z niewielkim udziałem lasu świeżego (Lśw), boru mieszanego świeżego (BMśw), boru mieszanego wilgotnego (Bmw) oraz olsu (ol). Panującymi zbiorowiskami są zespoły roślinności borowej. Zdecydowanie przeważają lasy prywatne z charakterystycznymi cechami gospodarki leśnej, mającymi swój wyraz w juwenalizacji, pinetyzacji i frucetyzacji. Lasy pokrywają również dna i zbocza licznie występujących, w południowych rejonach gminy, wąwozów. Są to zbiorowiska grądów wysokich i niskich z nielicznymi małymi płatami świetlistej dąbrowy.

Pod względem walorów przyrodniczych na uwagę zasługują zbiorowiska kserotermiczne, występujące na zboczach doliny Ciemięgi o ekspozycji południowej i na zboczach nasłonecznionych kilku wąwozów w rejonach Ciecierzyna, Łagiewnik, Dysa i Jakubowic (poza terenem opracowania). Zbiorowiska roślin ciepłolubnych charakteryzują się bogactwem gatunków i pod względem fitosocjologicznym należą do najcenniejszych zbiorowisk w gminie Niemce. Na szczególną uwagę zasługują płaty z wisienką stepową w wąwozach koło Ciecierzyna, Łagiewnik i Dysa.

Ponadto na obszarze gminy występują zbiorowiska synantropijne (chwastów gleb uprawnych) i ruderalne (w pobliżu zabudowań, dróg, wysypisk śmieci itp.).

Ważnym elementem biosfery są zadrzewienia śródpolne. W gminie występują one sporadycznie i nie tworzą zgrupowań. Znacznie korzystniej wyróżnia się gmina pod względem zadrzewień przydrożnych.

Na terenach rolnych obecne są ekosystemy sztuczne – agrocenozy. Są to ekosystemy pól uprawnych. Poza roślinami segetalnymi (chwastami) nie znajdują się tu skupiska zieleni ukształtowanej naturalnie. Ekosystem gruntów ornych posiada niskie walory przyrodnicze. Agrocenoza cechuje się ujednoceniem gatunkowym i wiekowym roślin. Powoduje to, że środowisko takie jest mało stabilne i podatne na degradację. Zachowuje jednak zdolność do regeneracji za sprawą wysokich wartości produkcyjnych podłoża.

Świat zwierząt

Pod względem faunistycznym obszar gminy jest stosunkowo ubogi. Wynika to z faktu dominacji pól uprawnych z wyspecjalizowanymi uprawami sadowniczymi w południowych rejonach gminy oraz małej różnorodności siedliskowej. Zdecydowanie przeważa fauna pól uprawnych. Są to gatunki pospolite, związane z agrocenozami. Najbardziej atrakcyjnymi terenami pod względem faunistycznym są dna dolin rzecznych Krzywej Rzeki i Mininy w powiązaniu z Lasami Kozłowieckimi. Dolina Ciemięgi jako ostoja i miejsce przebywania fauny ma niewielkie znaczenie. Jest ona jednak ważna jako szlak przemieszczania się i kontaktowania fauny terenów nadwiślańskich z pozostałymi obszarami województwa. Na obszarze gminy w granicach otuliny Kozłowieckiego Parku Krajobrazowego występuje 37 gatunków ptaków. Na pozostałym obszarze gminy jest ich o 10 mniej. W otulinie zaobserwowano 5 gatunków płazów i gadów, podczas gdy poza nią występują tylko ropucha szara. Nieliczna jest również populacja motyli (5 gatunków w otulinie i trzy poza nią) oraz siedem gatunków trzmieli.

Prawne formy ochrony przyrody

W Regionalnym Systemie Obszarów Chronionych województwa lubelskiego gmina Niemce odgrywa znaczącą rolę. Na jej obszarze znajduje się Kozłowiecki Park Krajobrazowy z otuliną oraz obszar chronionego krajobrazu „Dolina Ciemięgi”. Obszary chronione o przebiegu równoleżnikowym mają istotne znaczenie z ekologicznego punktu widzenia. Są one ogniwem zabezpieczającym łączność przestrzenną struktur przyrodniczych pomiędzy strefą doliny Wisły a centralną (Dolina Wieprza) i wschodnią częścią województwa (Park Krajobrazowy „Pojezierze Łęczyńskie”). Obszary chronione z jednej strony stanowią najcenniejsze walory przyrodnicze gminy, z drugiej zaś determinują sposób zagospodarowania i użytkowania terenów obowiązującymi prawnie rygorami ochronnymi. W gminie nie występują obszary Europejskiego Systemu Ochrony Natura 2000.

Obszar Chronionego Krajobrazu „Dolina Ciemięgi”

Obszar chronionego krajobrazu obejmuje znaczny fragment zlewni rzeki Ciemięgi, stanowiąc 13,6% ogólnej powierzchni gminy. Ochrona prawną objęty jest unikatowy krajobraz Płaskowyżu Nałęczowskiego, uformowany w podłożu lessowym przez rzekę Ciemięgę. Występują tu, charakterystyczne dla terenów lessowych, formy rzeźby terenu w postaci dobrze rozwiniętych wąwozów oraz liczne suche dolinki, dla których bazą erozyjną jest rzeka Ciemięga. Całkowita powierzchnia OCHK wynosi 2627 ha. Do najbardziej cennych walorów flory stycznych należą fragmenty wilgotnych łąk w dnie doliny Ciemięgi oraz ciepłolubne murawy, wykształcone na nasłonecznionych zboczach doliny (ekspozycja południowa) i wąwozów. OCHK charakteryzuje się wysokimi walorami krajobrazu lessowego i nieco mniejszymi walorami faunistycznymi. Dolina Ciemięgi, z uwagi na bliskość Lublina i wysokie walory krajobrazowe, podlega dużej presji rekreacyjnej, objawiającej się dużą penetracją turystyczną i dużą presją budowlaną (budownictwo jednorodzinne i letniskowe). Na jego terenie obowiązują przepisy określone Rozporządzeniem Nr 42 Wojewody Lubelskiego z dnia 17 lutego 2006 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Ciemięgi”.

Kozłowiecki Park Krajobrazowy

Park wraz z otuliną obejmuje północną część gminy wraz z doliną rzeki Mininy. Powierzchnia całkowita Kozłowieckiego Parku Krajobrazowego wynosi 40,19 km², z czego na obszarze gminy znajdują się trzy niewielkie fragmenty o łącznej powierzchni 0,63 km², co stanowi 0,4 % obszaru gminy. Pierwszy fragment Parku obejmuje łąki na północ od wsi Nowystaw, drugi - obszar leśny w dolinie rzeki Mininy, a trzeci zachodnią część Lasu Stróżek. Teren planu znajduje się w otulinie Parku. Kozłowiecki Park Krajobrazowy nie posiada planu ochrony. Tereny objęte zmianą planu znajduje się poza granicami Parku.

2.2 Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego

Informacje o problemach środowiska istotnych z punktu widzenia projektu MPZP

Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, to:

- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych wynikające z niedostatecznego skanalizowania obszaru i nadmiernym zużyciem środków chemicznych w rolnictwie;
- emisja zanieczyszczeń atmosferycznych ze źródeł punktowych, w tym zanieczyszczenia napływające z terenów sąsiednich (użytkowanie instalacji grzewczych o niskiej sprawności opartych o paliwa stałe).

Powietrze atmosferyczne

Wyróżnia się trzy główne grupy zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Należą do nich źródła komunalno-bytowe, transport drogowy oraz przemysł.

Źródła komunalno-bytowe, w głównej mierze odpowiedzialne są za podwyższone stężenia zanieczyszczeń, szczególnie pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu i dwutlenku siarki w sezonie zimowym. Stosowanie w lokalnych kotłowniach i domowych piecach grzewczych niskosprawnych urządzeń i instalacji kotłowych, ich zły stan techniczny i nieprawidłowa eksploatacja oraz spalanie złej jakości paliw (zasiarczonych, zapozielonych i niskokalorycznych węgli, mułów węglowych, a także wszelkich odpadów z gospodarstw domowych), są głównym powodem tzw. niskiej emisji. Duża ilość źródeł wprowadzających zanieczyszczenia z kominów o niewielkiej wysokości sprawia, że zjawisko to jest bardzo uciążliwe, gdyż zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, a są to najczęściej obszary o zwartej zabudowie mieszkaniowej.

Transport drogowy wpływa na całoroczny poziom tlenków azotu w powietrzu oraz podwyższony poziom pyłu zawieszonego PM10 i benzenu. Duże zanieczyszczenie powietrza występuje na skrzyżowaniach głównych ulic i dróg, przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Przyczyną nadmiernej emisji zanieczyszczeń ze środków transportu jest przede wszystkim zły stan techniczny pojazdów, ich nieprawidłowa eksploatacja, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu i zbyt małą przepustowością dróg.

Aktem prawnym regulującym dopuszczalne stężenia substancji w powietrzu jest Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu.

Na terenie województwa lubelskiego badania i pomiary jakości powietrza atmosferycznego prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska z siedzibą w Lublinie. Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi (z podziałem na ochronę zdrowia dla

uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej) oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje: dwutlenek azotu NO₂, dwutlenek siarki SO₂, benzen C₆H₆, ołów Pb, arsen As, nikiel Ni, kadm Cd, benzo(a)piren B(a)P, pyły PM10 i PM2.5, ozon O₃, tlenek węgla CO. W ocenie pod kątem ochrony roślin uwzględnia się: dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x, ozon O₃. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza, gmina Niemce znajduje się w strefie lubelskiej.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z następujących klas: A (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych), B (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji), C (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne powiększone o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe), D1 (jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego) i D2 (jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego).

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony zdrowia

Na podstawie klasyfikacji stref województwa lubelskiego za rok 2022 według kryteriów ochrony zdrowia, strefa lubelska pod względem poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ozonu, benzenu, arsenu, kadmu, niklu, ołowiu, pyłu zawieszonego PM10 kwalifikuje się do klasy A, w której nie stwierdza się przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń i zaleca się utrzymanie jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie. Pod względem poziomu benzo(a)pirenu oraz pyłu zawieszonego PM2,5 strefę zakwalifikowano do grupy C.

Ocena według kryteriów odniesionych do ochrony roślin

Wyniki pomiarów jakości powietrza na obszarze województwa lubelskiego według kryteriów określonych pod kątem ochrony roślin wykazują brak przekroczeń stężeń dopuszczalnych określonych dla dwutlenku siarki i tlenków azotu.

Jakość wód podziemnych

Zagrożenia wód podziemnych wynikają z ich kontaktu z powierzchnią ziemi, wodami glebowymi, wodami powierzchniowymi oraz opadami atmosferycznymi. W miejscach, gdzie brak jest izolacji poziomu wodonośnego lub izolacja jest niepełna następuje szybka wymiana wody, a tym samym przemieszczanie się zanieczyszczeń. Źródłem zagrożeń jakości wód podziemnych, podobnie jak wód powierzchniowych, są zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego oraz nieczystości przedostające się z obszarów nieskanalizowanych.

Badania stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzone są przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz Państwowy Instytut Geologiczny w Warszawie w ramach monitoringu diagnostycznego oraz monitoringu operacyjnego (obejmującego wody o statusie zagrożonych nieosiągnięciem dobrego stanu chemicznego oraz zlokalizowanych na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych).

Teren opracowania znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych nr 89. Badania tych wód prowadzone były w roku 2019 przez Państwowy Instytut Geologiczny. Wody uzyskały jakość II w skali 5-cio stopniowej: I – jakość bardzo dobra, II- jakość dobra, III – jakość zadowalająca, IV – jakość niezadowalająca, V – jakość zła.

Klimat akustyczny

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Tabela 1).

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowane przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie energetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys. mieszkańców, można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Na badanym obszarze identyfikuje się tereny chronione przed hałasem. Należą do nich tereny zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej. Głównymi źródłami hałasu na terenie gminy są drogi krajowa nr 19 oraz drogi wojewódzkie nr 828 i 809.

Ocenia się, że oddziaływanie hałasu przemysłowego na otoczenie jest ograniczone ze względu na szerokie możliwości techniczne izolacji akustycznej stałych źródeł hałasu, a także decyzje administracyjne.

Z uwagi na ubogą sieć linii kolejowych w województwie i zmniejszenie liczby połączeń, hałas powstający w wyniku ich eksploatacji nie jest tak dotkliwy, jak w przypadku hałasu drogowego.

Pomiary hałasu w otoczeniu dróg krajowych prowadzi Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad. Wyniki publikowane są w formie map akustycznych udostępnianych w formacie WMS dostępnym na geoportalu (<http://mapy.geoportal.gov.pl/imap/>). Hałas w obrębie pasa drogowego utrzymuje wartości powyżej 70 dB (wskaźnik L_{DWN} dla całej doby). W pasie terenu ok. 30 – 40 m od jezdni, poziom hałasu może osiągać wartości 65-70 dB. Powoduje to przekroczenia dopuszczalnych poziomów dźwięków na terenach mieszkaniowych o 5 – 10 dB. Przekroczenia dotyczą również terenów mieszkaniowych usytuowanych w sąsiedztwie dróg wojewódzkich.

Promieniowanie elektromagnetyczne

Głównymi źródłami promieniowania elektromagnetycznego są elektroenergetyczne linie wysokiego napięcia i instalacje radiokomunikacyjne, takie jak: stacje bazowe radiokomunikacji ruchomej (w tym telefonii komórkowej) i stacje nadające programy radiowe i telewizyjne. Przez omawiany teren przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia, które stanowią źródło promieniowania. Rozkłady pól elektrycznych i magnetycznych występujących w otoczeniu linii są zależne od napięcia znamionowego linii, prądu jaki przez linie płynie oraz od konstrukcji linii. Promieniowanie elektromagnetyczne może negatywnie oddziaływać na zdrowie ludzi. W zależności od napięcia linii ustala się strefy bezpieczeństwa, w których obowiązuje zakaz przebywania ludzi, a także zakaz lokalizacji niektórych form zagospodarowania. Na przeważającym obszarze gminy linie przebiegają przez tereny niezagospodarowane, z dala od siedzib ludzkich. Jedynie w niewielu miejscach rozpięte są w sąsiedztwie terenów zamieszkałych.

Zasady ochrony środowiska przed promieniowaniem elektromagnetycznym określone są w Rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych różnicuje się wyłącznie ze względu na obecność ludzi (tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową i miejsca dostępne dla ludności).

Pomiary natężenia promieniowania elektromagnetycznego prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie. Badaniami objęte są stacje bazowe telefonii komórkowej, natomiast linie wysokiego napięcia dotychczas nie były badane. W żadnym z punktów pomiarowych nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7 V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz). Mierzone wartości są niższe niż poziomy dopuszczalne.

Jakość gleb

Wartości dopuszczalne stężeń związków w glebie lub ziemi zawarte są w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi.

Ochrona gleb na terenie gminy ma szczególne znaczenie z uwagi na bardzo duży udział użytków rolnych w strukturze użytkowania ziemi gminy Niemce. Działalność rolnicza wpływa na zmianę właściwości gleby poprzez stosowanie środków ochrony roślin, nawozów mineralnych i organicznych. Zagrożeniem dla gleby jest także wyczerpywanie jej zasobów mineralnych wynikające z gospodarki człowieka. Może to prowadzić do chemicznej degradacji gleby poprzez wprowadzanie do gleby związków pochodzenia zewnętrznego, ale także na odprowadzaniu naturalnych składników w niej występujących. Przejawem tego procesu jest m.in. silne zakwaszenie połączone z wyjąłowieniem i ujawnieniem działania substancji toksycznych (metale ciężkie, glin).

Według badań Stacji Chemiczno-Rolniczej w Lublinie w roku 2003 gleby charakteryzują się w 62 % silnym zakwaszeniem. Oznacza to, że wapnowania obecnie wymaga 56 % gleb, a wskazane jest na dalszych 17 % gleb. Silne zakwaszenie gleby ogranicza możliwości produkcyjne, a także sprzyja uaktywnianiu się związków toksycznych. Gleby gminy wykazują także silne wyczerpanie ze składników mineralnych na poziomie 48 % (fosfor), 61 % (potas) i 73 % (magnez). Racjonalne gospodarowanie ziemią, oparte o ocenę zawartości składników mineralnych prowadzone jest tylko na około 4 % obszaru użytków rolnych gminy. Brak informacji o właściwościach chemicznych i fizykochemicznych gleby prowadzi do zbędnego, nadmiernego nawożenia z jednej strony, z drugiej zaś do wyczerpywania gleb z podstawowych składników mineralnych.

2.3. Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji projektu omawianego dokumentu

W przypadku odstąpienia od sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Niemce, zagospodarowanie terenu odbywać się będzie na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W dokumentach tych grunty rolne pozostają w dotychczasowym zagospodarowaniu. W związku z zachowaniem terenu w dotychczasowym użytkowaniu, które wynika z istniejących uwarunkowań, nie przewiduje się wystąpienia zmian w środowisku.

3. Analiza ustaleń projektu planu miejscowego i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

W niniejszym rozdziale dokonano analizy rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie uchwały pod kątem zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym, zgodności z przepisami ochrony środowiska oraz rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne wpływy na środowisko.

Projekt planu zakłada przeznaczenie części przestrzeni rolniczej na zabudowę (głównie mieszkaniową i zagrodową, a także usługową) oraz uzupełnienie systemów infrastruktury technicznej i drogowej. Planowana zabudowa koncentruje się w sąsiedztwie istniejących terenów zabudowanych. Zgodnie z wymogami ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, wyłączenie gruntów z produkcji roślinnej wymaga uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów na inne cele. W wyniku realizacji ustaleń planu miejscowego nastąpi przekształcenie wybranych obszarów krajobrazu rolniczego w krajobraz zurbanizowany, związany z różnorodnymi formami zagospodarowania. Część terenów pozostaje w rolniczym użytkowaniu. Zmiana przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze przeprowadzana jest w trybie przepisów ustawy o ochronach gruntów rolnych i leśnych. Z punktu widzenia gospodarki rolnej utrata przydatnych dla produkcji roślinnej gleb I-III klasy bonitacji oznacza sytuację niekorzystną. Część powierzchni gleb może zostać zachowana i posłużyć jako podłoże dla kształtowania terenów biologicznie czynnych na terenie przeznaczonym do zainwestowania, jednak prawdopodobnie nie będzie wykorzystywana rolniczo.

W zakresie ochrony środowiska i działań minimalizujących potencjalny negatywny wpływ przyszłego zagospodarowania na środowisko, istotne są ustalenia dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, pozyskiwania ciepła do ogrzewania budynków, wyznaczenia dopuszczalnych poziomów dźwięków w środowisku, a także kształtowania terenów zieleni.

Ustala się, że działalność przedsięwzięć lokalizowanych na przedmiotowym obszarze nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska naturalnego poza granicami działki, do której inwestor posiada tytuł prawny. Zapis taki wynika z przepisów art. 144 ustawy Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego prowadzący instalację ma tytuł prawny. Ma to szczególne znaczenie dla ograniczenia potencjalnych uciążliwości pochodzących z terenów produkcyjnych, które w niektórych miejscach położone są w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych. Obiekty produkcyjne stanowią źródło uciążliwości z zakresu emisji hałasu, wibracji i pól elektromagnetycznych, a także zanieczyszczeń atmosferycznych. Narzucone w planie wymogi ograniczenia szkodliwej działalności do granic działki inwestora, powinny wymóc stosowanie technologii, które zminimalizują szkodliwy wpływ działalności zakładów na środowisko. Obowiązek ograniczenia negatywnego wpływu do terenu

zajmowanego przez inwestora powinno wymusić takie rozplanowanie funkcji, aby nie powodowały one negatywnego wpływu na zdrowie i jakość życia ludzi. Od strony zabudowy mieszkaniowej nie powinno się lokalizować instalacji generujących hałas np. wentylatorów, placów przeładunkowych, parkingów maszyn i pojazdów ciężkich itp. Projekt planu nie rozstrzyga się takich kwestii, niemniej jednak nie tworzy przeszkód dla wprowadzenia ograniczeń w zagospodarowaniu na terenie inwestora. Wybór technologii zabezpieczających pozostawać będzie w gestii zarządcy terenu.

Poszczególne inwestycje poddane będą postępowaniu w sprawie uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zgodnie z ustawą z dnia 3 października o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. W projekcie planu miejscowego zakazuje się lokalizacji i działalności przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego w tym łączności publicznej i infrastruktury technicznej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Ponadto na terenie planu obowiązuje zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

W projekcie planu ustala się przestrzeń przewidzianą na urządzenie powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych. Pozostawienie tej powierzchni jest istotne ze względu na potrzeby retencji wód opadowych i roztopowych przez podłoże. Jest to również przestrzeń mogąca zostać zagospodarowana zielenią.

W celu ochrony klimatu akustycznego, w planie ustala się maksymalne dopuszczalne poziomy dźwięku na terenach planowanej zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej i zagrodowej, a także tereny usług jako tereny pod szpitale i domy pomocy społecznej lub tereny związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży lub tereny rekreacyjno – wypoczynkowe, w przypadku realizacji na tym terenie usług zdrowia i pomocy społecznej lub usług sportu i rekreacji lub usług nauki lub usług edukacji.

Na obszarze planu stwarza się warunki dla rozbudowy systemów infrastruktury technicznej.

Istotne dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych jest określenie sposobu odprowadzania ścieków z terenów zabudowanych. Projekt planu dopuszcza odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej, a następnie do oczyszczalni ścieków, co należy uznać za korzystne z punktu widzenia ochrony jakości środowiska gruntowo-wodnego. Obowiązek podłączenia nowych obiektów do sieci nakłada taki nakłada art. 5 ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, zgodnie z którym właściciel nieruchomości musi przyłączyć nieruchomość do istniejącej sieci kanalizacyjnej. Do czasu rozbudowy sieci kanalizacyjnej ścieki mogą być gromadzone w zbiornikach bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalniach. Ich nieprawidłowa eksploatacja lub awarie stanowiąc będzie zagrożenie dla jakości wód podziemnych. Dopuszcza się również rozwiązania indywidualne (np. indywidualne oczyszczalnie ścieków).

Wody opadowe i roztopowe z terenów zainwestowanych będą odprowadzane do kanalizacji deszczowej lub retencionowane i wykorzystane np. do celów gospodarczych. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych pochodzących z terenów utwardzonych (np. parkingów, ulic) obowiązuje usunięcie substancji określonych w przepisach odrębnych, przed ich wprowadzeniem do kanalizacji deszczowej lub do odbiornika (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych).

Ustalenia planu wprowadzają obowiązek pozyskiwania ciepła w oparciu o indywidualne rozwiązania przy zastosowaniu paliw płynnych i gazowych lub paliw stałych które będą zapewniać niskie wskaźniki emisji gazów i pyłów, zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszcza się także

wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii. Takie rozwiązania są korzystne i pozwolą na ograniczenie szkodliwej emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

W zakresie gospodarowania odpadami zastosowanie mają zasady określone w przepisach odrębnych i aktach prawnych obowiązujących na terenie gminy. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie stoi w sprzeczności ani nie tworzy przeszkód dla realizacji przepisów regulujących gospodarowanie odpadami.

Przez omawiany teren przebiegają napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia, które stanowią źródło promieniowania elektromagnetycznego. W odniesieniu do zabezpieczenia miejsc przebywania ludzi przed oddziaływaniem linii i bezpieczeństwa utrzymania sieci tworzy się strefy buforowe o zróżnicowanych szerokościach, w zależności od napięcia. Wyznaczenie stref zgodne jest z wymogami normy PN-E-05100-1:1998 „Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa”. W obrębie stref obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu – nie sytuje się w nich budynków mieszkaniowych i innych obiektów przeznaczonych na stały pobyt ludzi, obowiązuje również zakaz sadzenia zieleni wysokiej.

O szerokości stref buforowych od linii wysokiego napięcia decyduje poziom pól elektromagnetycznych i hałasu, który może się różnić w zależności od rozwiązań technicznych i materiałów, z których wykonana jest linia. Na wielkość uciążliwości wpływają również wysokości słupów i zawieszenia przewodów nad linią. Szerokość stref powinna być zatem wyznaczana osobno dla każdej linii na podstawie pomiarów wykonanych w terenie (dla linii istniejących) lub na podstawie metod obliczeniowych (dla linii projektowanych).

Zgodnie z zapisami zawartymi w ww. rozporządzeniu dopuszczalne w środowisku poziomy poszczególnych składowych pola elektromagnetycznego emitowanego przez linie o częstotliwości 50 Hz nie powinny przekraczać w miejscach dostępnych dla ludzi wartości granicznych: natężenie pola elektrycznego (E - natężenie pola elektrycznego) – 1 kV/m, natężenie pola magnetycznego (H - natężenie (indukcja) pola magnetycznego) – 60 A/m. Przywoływany akt prawny zawiera dwa istotne ograniczenia dotyczące tych wartości dopuszczalnych. Jedno z nich odnosi się bezpośrednio do pola elektrycznego (składowej elektrycznej E pola elektromagnetycznego) o częstotliwości 50 Hz. Stanowi ono, że na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową składowa elektryczna (E) pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie może przekraczać wartości 1 kV/m. Drugie ograniczenie dotyczące stosowalności wartości granicznych dla pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz (E = 10 kV/m i H = 60 A/m) ma charakter bardziej uniwersalny i stanowi, że dopuszczalnych poziomów pola elektromagnetycznego nie stosuje się w miejscach niedostępnych dla ludzi. Na terenach przyszłej lokalizacji zabudowy mieszkaniowej natężenie pola elektrycznego (wyznaczane na wysokości 2 m n.p.t.) nie może przekraczać wartości 1 kV/m, a natężenie pola magnetycznego 60 A/m. Zaznacza się jednak, że wartości natężenia pola elektrycznego (E) i magnetycznego (H) zależą od wielu parametrów, m.in. od napięcia roboczego linii, które może różnić się od napięcia znamionowego, prądu obciążenia linii zmieniającego się zależnie od pory dnia czy pory roku, odległości przewodów od miejsca lokalizacji budynku, która zależy od temperatury przewodów. Dane literaturowe podają, że w otoczeniu krajowych linii napowietrznych wysokiego napięcia natężenie pola magnetycznego wyznaczane w miejscach dostępnych dla ludzi nigdy nie przekracza wartości dopuszczalnej 60 A/m podanej w ww. rozporządzeniu. Jeśli zatem odległość planowanego do wybudowania budynku od najbliższego przewodu funkcjonującej linii napowietrznej o napięciu np. 110 kV będzie większa niż 14,5 m, to realizacja takiej zabudowy jest dopuszczalna, gdyż

można mieć pewność, że natężenie pola elektrycznego w miejscu posadowienia projektowanego budynku będzie mniejsze niż 1 kV/m¹.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowej zabudowy i zagospodarowania na przedmiotowym terenie. Podłoże geologiczne i morfologia terenu nie tworzy przeszkód dla posadawiania budynków. Środowisko cechuje się poprawnym stanem, jest odporne na degradację i zachowuje zdolność do regeneracji. Niekorzystne z punktu widzenia środowiska jest zniszczenie części pokrywy glebowej oraz ograniczenie terenów biologicznie czynnych.

Projekt planu zgodny jest z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Niemce”. Oddziaływanie planowanych inwestycji na środowisko uzależnione będzie od stopnia realizacji postanowień planu oraz charakteru wybranych przeznaczeń na poszczególnych terenach.

4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu planu na środowisko

4.1. Wpływ realizacji ustaleń projektu na poszczególne elementy środowiska

W niniejszym rozdziale dokonano analizy wpływu realizacji projektu zmiany planu na zasoby naturalne rozumiane jako poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego. Według definicji zamieszczonej w Encyklopedii PWN (encyklopedia.pwn.pl), zasoby naturalne to „twory organiczne (rośliny, zwierzęta, ekosystemy) i nieorganiczne (atmosfera, wody, minerały), wykorzystywane przez człowieka w procesie produkcji i konsumpcji”.

Oddziaływanie na świat przyrody i bioróżnorodność

Planowane zmiany użytkowania terenów polegać będą na przekształceniu przestrzeni rolniczej w zurbanizowaną. W miejscu agrocenozy pojawią się obszary obiekty kubaturowe, elementy sieci infrastruktury technicznej i tereny dróg. Na terenach tych dopuszcza się możliwość wprowadzania zieleni urządzonej. Wyposażenie terenów zurbanizowanych w powierzchnie zieleni umożliwiają zapisy ustalające obowiązek pozostawienia minimalnych powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych. Przestrzeń zurbanizowana nie będzie tworzyć dogodnych warunków dla pojawiania się dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt. Zieleń ta jednak prawdopodobnie charakteryzować się będzie niewielkimi wartościami przyrodniczymi i będzie pełnić jedynie funkcje ozdobne.

Zabudowa może ograniczać możliwość swobodnego przemieszczania się zwierząt przez tereny rolne. Obiekty kubaturowe, nowe drogi oraz ogrodzenia posesji mogą stanowić barierę migracyjną dla niektórych grup zwierząt przemieszczających się po łądzie np. małych ssaków. W wyniku wprowadzenia zabudowy różnorodność biologiczna terenów przeznaczonych pod zainwestowanie ulegnie spadkowi.

Planowane tereny zainwestowane zasadniczo nie ingerują w miejsca o istotnych walorach przyrodniczych. Nie zakłóca się funkcjonowania położonych na terenie gminy lokalnych korytarzy ekologicznych ciągnących się wzdłuż dolin rzecznych i na terenach leśnych. Ponadto formułuje się zasadę pozostawiania ciągów ekologicznych wzdłuż cieków.

¹ Na podstawie artykułu „Zabudowa mieszkaniowa w sąsiedztwie linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia” autorstwa dra inż. Marka Szuby (Instytut Energoelektryki Politechniki Wrocławskiej), Inżynier Budownictwa - Miesięcznik Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa nr 11, listopad 2007 r.

Część terenów gminy przeznaczonych do zabudowy sytuuje się w obrębie tzw. zielonego pierścienia wokół Lublina, który został wyznaczony w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego. Pierścień swym zasięgiem obejmuje tereny podmiejskie Lublina, w tym również fragment gminy Niemce, głównie w rejonie obszaru chronionego krajobrazu „Dolina Ciemięgi”. Sytuowanie pojedynczych obiektów w obrębie pierścienia nie powinno mieć wpływu na jego prawidłowe funkcjonowanie. Niemniej jednak wzrost powierzchni terenów zabudowanych w obrębie tego obszaru w przyszłości może powodować pogorszenie stanu terenów zieleni a tym samym zakłócenie jego funkcji.

Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Realizacja postanowień planu spowoduje nieznaczne przekształcenie morfologii terenu na potrzeby wykopania fundamentów budynków. W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę planuje się niewysokie obiekty. Niewielkie budynki nie będą wymagały wykonania głębokich wykopów, dzięki czemu przekształcenia rzeźby terenu nie będą duże. Charakter ukształtowania rzeźby terenu zostanie zachowany.

Pokrywa glebowa w miejscach sytuowania zabudowy zostanie zdjęta. Zwiększenie areалу terenów zabudowanych i utwardzonych w pewnym stopniu obniży zdolności retencyjne podłoża. Ze względu na zachowanie zdolności chłonnej terenów, wprowadzono obowiązek zachowania części terenów w postaci powierzchni biologicznie czynnej.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Za szkodliwe emisje odpowiadać będzie ruch samochodowy oraz emisje z sektora komunalnego (spaliny samochodowe, wytwarzanie ciepła do ogrzewania pomieszczeń). Przyszłe zagospodarowanie generować będzie ruch samochodowy (dojazdy do terenów zainwestowanych), zwiększy się zatem ładunek zanieczyszczeń komunikacyjnych (dwutlenek azotu, tlenki węgla, węglowodory) oraz pyłów emitowanych do atmosfery. Uciążliwości o okresowym charakterze będą występowały w trakcie realizacji budów.

Wielkość i charakter emisji zanieczyszczeń pochodzących z ogrzewania budynków zależęć będzie od preferencji inwestorów w zakresie wyboru czynnika grzewczego. Przy zastosowaniu nośników energii o niskich parametrach emisji oddziaływanie nowych emitorów zanieczyszczeń nie powinno wpłynąć ujemnie na jakość powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze i terenach przyległych. Wielkość emisji będzie uzależniona od wyboru czynnika grzewczego do ogrzewania budynków oraz sprawności instalacji. Korzystnie ocenia się możliwość przyłączenia budynków do sieci ciepłowniczej.

W dalszym ciągu źródłami emisji będzie transport samochodowy oraz zanieczyszczenia uwalniane w wyniku procesów spalania paliw w urządzeniach grzewczych w istniejących obiektach. Pojawienie się nowych funkcji terenów może generować większy niż dotychczas ruch samochodowy. Przełoży się to na intensyfikację emisji zanieczyszczeń komunikacyjnych.

Oddziaływanie na klimat lokalny

W obrębie terenów przeznaczonych na zainwestowanie przewiduje się przekształcenie warunków klimatu miejscowego w kierunku topoklimatu umiarkowanego, cechującego tereny zabudowane. Taki topoklimat charakteryzuje się bardziej zróżnicowanym przebiegiem temperatury i wilgotności względnej powietrza, zmniejszonymi prędkościami wiatru oraz zwiększonym zanieczyszczeniem powietrza w stosunku do terenów otwartych. Zabudowa terenu zmniejszy możliwości swobodnego przemieszczania się mas powietrza. W najbliższym sąsiedztwie budynków, terenów utwardzonych oraz terenów komunikacji spodziewać się będzie można wzrostu średnich temperatur oraz spadku wilgotności powietrza. Zakres zmian topoklimatu będzie uzależniony od charakteru zagospodarowania terenu, w szczególności wielkości powierzchni zabudowy, a także kubatury obiektów. Istotne znaczenie będzie miała wielkość powierzchni utwardzonych.

Uznaje się, że ze względu na niewielką powierzchnię obszaru przeznaczonego do zainwestowania w stosunku do rozległych powierzchni terenów zieleni pozostających na terenie gminy, nie będzie występował istotny, negatywny wpływ na klimat powodowany emisją gazów cieplarnianych. Nie przewiduje się również zwiększenia ryzyka wystąpienia zjawisk ekstremalnych, takich jak powódź i susza. Niemniej jednak sygnalizuje się, że pojawienie się w przestrzeni obszarów niezabudowanych nowych obiektów, może w pewien sposób oddziaływać na klimat w wyniku wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych.

Ocenia się, że tereny wskazane do zainwestowania nie odgrywają istotnej roli ze względu na wychwytywanie dwutlenku węgla. Za pochłanianie tego gazu w największym stopniu odpowiedzialne są drzewa. Są to tereny rolne i nie znajdują się tu zwarte tereny zadrzewione o dużej powierzchni. Przewidywana wycinka części zieleni wysokiej o niedużej powierzchni nie przyczyni się zatem do utraty siedlisk zapewniających sekwestrację CO₂.

W zakresie rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie niekorzystnym zmianom klimatycznym plan zakłada pozyskiwanie ciepła w oparciu o niskoemisyjne nośniki energii oraz wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Klimat akustyczny na omawianym terenie kształtowany będzie przez ruch samochodowy odbywający się istniejącymi i planowanymi drogami. Przyszłe zagospodarowanie będzie generować większy niż dotychczas ruch samochodowy, który może powodować pogorszenie jakości klimatu akustycznego. Będzie on zależał od atrakcyjności projektowanych terenów jako celu podróży. W planie wprowadzono ochronę klimatu akustycznego na terenach zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej, co jest rozwiązaniem korzystnym.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Zabudowanie oraz utwardzenie części powierzchni terenów ograniczy infiltrację wód opadowych i roztopowych zmniejszając zasilanie wód gruntowych na terenach zainwestowanych. Na opisywanym obszarze nie zbudowano dotąd sieci kanalizacji, dlatego ścieki komunalne będą odprowadzane do zbiorników bezodpływowych. Rozszczelnienie lub nieprawidłowa eksploatacja zbiorników może powodować skażenie wód podziemnych. Planuje się jednak rozwój sieci kanalizacji, co zapewni właściwą ochronę wód.

Zaprzestanie wykonywania działalności rolniczej spowoduje zahamowanie spływu do wód powierzchniowych i wsiąkania do gruntu szkodliwych substancji, co może mieć istotny wpływ na poprawę jakości wód zlewni (ograniczenie eutrofizacji).

Uznaje się, że realizacja postanowień planu w obrębie terenów przeznaczonych na zabudowę nie będzie powodować negatywnego oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne.

Oddziaływanie na zasoby GZWP nr 406 „Niecka Lubelska”

Uregulowanie gospodarki wodno-ściekowej ma istotne znaczenie dla zasobów Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 406 „Niecka Lubelska”. Dla zachowania zasobów wód w dobrym stanie dla przyszłych pokoleń, w opracowaniu „Dokumentacja określająca warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego zbiornika wód podziemnych Niecka Lubelska (GZWP nr 406)” wprowadzono ograniczenia w zagospodarowaniu terenów pozostających w zasięgu strefy zasilania zbiornika.

Niezwykle istotne jest nie podejmowanie działań mogących w sposób negatywny wpłynąć na jakość wód zbiornika. W tym celu wprowadza się regulacje w zakresie odprowadzania ścieków oraz wód opadowych i roztopowych. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem jest wyposażenie terenów gminy w system kanalizacji i odprowadzanie zanieczyszczonych wód do oczyszczalni ścieków. Pewnym zagrożeniem dla jakości wód podziemnych są ścieki gromadzone w szambach. Po zaopatrzeniu wszystkich obiektów w system kanalizacji, gromadzenie ścieków w zbiornikach bezodpływowych powinno zostać zaniechane. Należy zwrócić uwagę, że na wybranych terenach są dopuszczalne rozwiązania indywidualne, których nieprawidłowa eksploatacja może stanowić zagrożenie dla środowiska. Sposób odprowadzania i oczyszczania wód opadowych i roztopowych z powierzchni utwardzonych (w szczególności dróg) gwarantują ustalenia planu, jak również przepisy odrębne.

Na obszarach szczególnej ochrony GZWP nie należy lokalizować składowisk odpadów komunalnych i przemysłowych, a także wylewisk. Plan miejscowy nie przewiduje możliwości realizacji składowiska. Nie sytuje się również zakładów przemysłowych i innych przedsięwzięć o dużej szkodliwości dla wód podziemnych.

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych

Projekt planu miejscowego odnosi się do celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych, a także obszarów chronionych, ustalonych w „Planie zagospodarowania dorzecza Wisły”.

W planie miejscowym przyjmuje się rozwiązania regulujące gospodarkę wodno-ściekową. Rozwiązania te należy uznać za skuteczne, możliwe do spełnienia i sprzyjające osiągnięciu wyznaczonych celów środowiskowych. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem jest wyposażenie terenów gminy w system kanalizacji i odprowadzanie zanieczyszczonych wód do oczyszczalni ścieków. Pewnym zagrożeniem dla jakości wód podziemnych są ścieki gromadzone w szambach. Po zaopatrzeniu wszystkich obiektów w system kanalizacji, gromadzenie ścieków w zbiornikach bezodpływowych powinno zostać zaniechane. Należy zwrócić uwagę, że na wybranych terenach są dopuszczalne rozwiązania indywidualne, których nieprawidłowa eksploatacja może stanowić zagrożenie dla środowiska. Sposób odprowadzania i oczyszczania wód opadowych i roztopowych z powierzchni utwardzonych (w szczególności dróg) gwarantują ustalenia planu, jak również przepisy szczególne.

Na terenie planu nie przewiduje się możliwości realizacji funkcji mogących w sposób szczególnie negatywny wpłynąć na jakość wód, np. składowisk odpadów. Nie sytuje się również wielkich ferm hodowlanych, zakładów przemysłowych i innych przedsięwzięć o dużej szkodliwości dla wód.

Utrzymanie odpowiedniej jakości wód ma istotne znaczenie dla zachowania zasobów wód podziemnych, które stanowią źródło zaopatrzenia ludności w wodę pitną. Jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia wyszczególnione są w ustawie Prawo wodne. Spośród innych obszarów chronionych wymienionych w tym artykule wskazać należy formy ochrony przyrody, dla których prawidłowego funkcjonowania ważne znaczenie będzie mieć utrzymanie wód w jak najlepszym stanie.

Podsumowując uznaje się, że realizacja ustaleń zmiany planu umożliwi spełnienie celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej i ustawy Prawo Wodne.

Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne

Realizacja ustaleń planu oznaczać będzie zmiany w krajobrazie. Istniejąca przestrzeń terenów rolnych ulegnie przekształceniu w krajobraz ekstensywnej zabudowy mieszkaniowej, zagrodowej i usługowej. Tereny te nawiązywać będą do istniejącej zabudowy na terenach poszczególnych miejscowości. W zakresie kształtowania krajobrazu oraz zachowaniu ładu przestrzennego istotne znaczenie mają ustalania dotyczące ukształtowania zabudowy, sposobu rozmieszczenia obiektów w przestrzeni, a także wysokości budynków i obiektów budowlanych. W obrębie obszaru planu zachowuje się istniejącą zabudowę.

W projekcie planu miejscowego wykazano troskę o ochronę dziedzictwa kulturowego. Obejmuje się ochroną konserwatorską stanowiska archeologiczne i inne dobra kultury, oznaczone na rysunku planu. Szczególne znaczenie ma ochrona zabytkowej alei drzew, która jest pomnikiem przyrody.

Oddziaływanie na ludzi

Dopuszczone w planie kategorie przeznaczenia i funkcje terenów, przy zachowaniu wskazanych w projekcie planu wytycznych i zgodnie z przepisami odrębnymi, wykluczają możliwość realizacji inwestycji i obiektów mogących w sposób znacząco negatywny wpłynąć na środowisko życia i zdrowie ludzi. Okresowe pogorszenie warunków zamieszkiwania będzie miało miejsce w okresie realizacji poszczególnych inwestycji (emisja hałasu, pyłów, pogorszenie estetyki krajobrazu). W pewnym stopniu warunki zamieszkiwania [i przebywania ludzi \(np. w szkołach\)](#) może pogorszyć nadmierna emisja zanieczyszczeń atmosferycznych z sektora komunalnego i transportowego, jednak w przypadku wypełnienia zawartych w projekcie uchwały ustaleń, niekorzystny wpływ powinien zostać zminimalizowany. W planie przyjęto korzystne rozwiązania z zakresu ochrony środowiska terenów mieszkaniowych.

Opis oddziaływań o charakterze skumulowanym

Potencjalne oddziaływania skumulowane obejmują emisję hałasu oraz emisje zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery. Hałas powodowany będzie transportem samochodowym na drogach obsługujących ruch w kierunku obszaru zainwestowania oraz wewnątrz omawianego terytorium. Emisje zanieczyszczeń do atmosfery uwalnianych z grzewczych oraz transportu samochodowego nie spowodują znaczącego zwiększenia stężenia szkodliwych substancji w powietrzu. Niemniej jednak obserwuje się wzrost ilości terenów zabudowanych na terenie gminy, co w przyszłości może powodować efekt kumulacji niekorzystnych presji na środowisko np. nadmierną emisję szkodliwych substancji do atmosfery. Będą to oddziaływania o charakterze stałym.

4.2. Oddziaływanie planu miejscowego poza obszarem opracowania

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego będzie w pewnym stopniu oddziaływał na środowisko poza ustalonymi granicami. Wprowadzenie nowych elementów zainwestowania związanych z funkcjonowaniem obszarów zainwestowanych wiąże się z koniecznością dostarczenia energii elektrycznej, a tym samym wzrostem jej zużycia. Powstałe będą stanowić obciążenie dla środowiska w miejscu ich dalszego zagospodarowania. Sposób zbierania odpadów realizowany będzie zgodnie z polityką przyjętą przez władze gminy. Zaistniałe emisje przyczynią się do ogólnego stanu środowiska w gminie. Uciążliwości związane z ruchem samochodowym będą odczuwalne na całej długości tras dojazdowych do obiektów umiejscowionych na obszarze planu.

4.3. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Projekt planu nie zawiera rozstrzygnięć, ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

4.4. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody

Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Ciemięgi”

Zasady zagospodarowania na terenie OCHK definiuje rozporządzenie Nr 42 Wojewody Lubelskiego z dnia 17 lutego 2006 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Ciemięgi”. (Lublin, dnia 31 marca 2006 r.). Na Obszarze zakazuje się:

1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor i legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;

2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.- Prawo ochrony środowiska (przepis ten obecnie określa ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko), przy czym zakaz ten nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę Obszaru;

3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;

5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub

przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;

6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;

7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;

8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej, przy czym zakaz ten nie dotyczy obiektów lokalizowanych w obszarach wyznaczonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin lub w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gmin lub w ciągach istniejącej zabudowy.

W obrębie OCHK znajduje się część terenów przeznaczonych na zabudowę. Dopuszcza się rozbudowę systemów infrastruktury technicznej i sieci drogowej. Nowe tereny stanowiąc będą uzupełnienie i kontynuację istniejącej zabudowy. Zachowuje się istniejące tereny zabudowane.

Na większości terenów nie wprowadza się funkcji kwalifikowanych jako przedsięwzięcia znacząco oddziałujące na środowisko w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W przypadku stwierdzenia możliwości wystąpienia negatywnego wpływu na przyrodę Obszaru, inwestycje nie będą mogły być zrealizowane.

Wprowadzane w planie miejscowym funkcje nie ingerują w tereny przyrodniczo cenne, istotne dla utrzymania różnorodności biologicznej oraz migracji gatunków. Na tych terenach, nie znajdują się tu także skupiska zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, które mogą kolidować z planowanymi funkcjami terenów. Planowane tereny zlokalizowane są poza doliną rzeki Ciemięgi.

Na terenie obszaru chronionego krajobrazu zakazuje się wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu. Realizacja zabudowy na wybranych terenach rolnych nie spowoduje zasadniczej zmiany rzeźby terenu. Planowana zabudowa nie spowoduje przekształceń rzeźby terenu w skali makro, które naruszyłyby obecne walory krajobrazowe. Zaistniałe zmiany będą miały charakter miejscowy. Planowane obiekty o niewielkiej wysokości nie będą wymagały głębokiego posadawiania fundamentów, a co za tym idzie, daleko idącej ingerencji w podłoże. Ponadto zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 września 2008 r. (sygn. IV SA/Wa 952/08), jako prace trwale zniekształcające rzeźbę terenu kwalifikuje się m. in.: niwelację wzgórza, wykopanie stawu, zmianę biegu rzeki. Zgodnie z przytoczonym wyrokiem sądu, prace służące realizacji obiektu budowlanego, takie jak wykopy pod fundamenty, nie kwalifikują się jako uszkodzenia lub przekształcenia obszaru oraz zniekształcenia terenu.

Uznaje się, że realizacja postanowień planu nie spowoduje zmian stosunków wodnych. Ekstensywna zabudowa części terenów rolnych nie powoduje ingerencji w przebieg cieków wodnych i nie ograniczy ich zasilania. Zapisy planu skutecznie chronią zasoby wód podziemnych, w tym głównego zbiornika wód podziemnych. Nie nastąpi likwidacja naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych.

Większość terenów przeznaczonych pod zabudowę znajduje się w odległościach ponad 100 m od linii brzegowej rzek i innych akwenów. Tereny położone w mniejszej odległości zostały wyznaczone w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Niemce” przyjętym w 2003 r. z późniejszymi zmianami. Stanowią one uzupełnienie i kontynuację istniejącej zabudowy, co nie stoi w sprzeczności z zakazem zawartym w ww. rozporządzeniu.

Plan miejscowy pozwala na zachowanie funkcji przyrodniczych doliny rzeki Ciemięgi i utrzymanie ciągłości korytarza ekologicznego. Realizacja postanowień planu nie stoi w sprzeczności z zakazami ustalonymi na terenie OCHK.

Kozłowiecki Park Krajobrazowy

Zasady zagospodarowania na terenie PK definiuje rozporządzenie Nr 6 Wojewody Lubelskiego z dnia 23 marca 2005 r. w sprawie Kozłowieckiego Parku Krajobrazowego (Lublin, dnia 27 kwietnia 2005 r.).

Część terenów znajduje się w otulinie PK. Dla otuliny nie wyznaczono zakazów w zagospodarowaniu. Otulina jest strefą ochronną, która graniczy z formami ochrony przyrody. Ustanawia się ją w celu zabezpieczenia przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka. Uznaje się, że negatywne oddziaływania związane z [projektem planu](#) nie będą bezpośrednio wpływały na cel ochrony Parku.

4.5. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń planu na środowisko

Opisane w tekście oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska, zgodnie z przyjętymi założeniami, przedstawiono poniżej w formie tabelarycznej.

Funkcje powodujące przekształcenia w środowisku i krajobrazie, skutkujące emisją hałasu, zanieczyszczeń do atmosfery i wód (Tabela 2)

Planowane tereny zabudowane, a także tereny komunikacji będą miały zróżnicowany wpływ na środowisko. Ustalenia omawianego dokumentu w zakresie ochrony środowiska i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną pozwolą na zminimalizowanie negatywnego oddziaływania planowanych funkcji na jakość wód i powietrze atmosferyczne. Rozwój nowych funkcji przyczyni się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej i utraty walorów produkcyjnych gleb. Funkcjonowanie nowych terenów wiąże się z większym poborem wody oraz odprowadzaniem ścieków i odpadów. Przewiduje się pozostawienie powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, co stwarza duże możliwości w zakresie kształtowania terenów zieleni urządzonej. Spodziewać się będzie można nasadzeń ozdobnych gatunków drzew i krzewów.

Tab. 2. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - istniejące i planowane tereny zabudowane, w tym elementy systemu komunikacyjnego.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe i lokalne	nieodwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe i chwilowe	negatywne	miejscowe i lokalne	możliwe do rewaloryzacji	zauważalne
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczące
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne	odwracalne	zauważalne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe, lokalne i ponadlokalne	częściowo odwracalne	nieznaczące
krajobraz i zabytki	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne i negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

Funkcje nie wywołujące istotnych zmian w środowisku – tereny rolne (Tabela 3)

Istniejące tereny rolne nie będą powodować istotnych zmian jakości środowiska. W dalszym ciągu występować będą zagrożenia dla wód powierzchniowych i podziemnych spowodowane nadmiernym zużyciem nawozów sztucznych i środków ochrony roślin. Ekosystem rolniczy charakteryzuje się niewielkim poziomem zróżnicowania biologicznego, ujednoliconym składem gatunkowym wyrównanym poziomem wiekowym zbiorowisk roślinnych. Niemniej jednak może stanowić miejsce pojawiania się związanych z agrocenozą zwierząt (np. ptaków przylatujących na żer). Obecność terenów otwartych sprzyja migracji roślin, zwierząt i grzybów. Z punktu widzenia gospodarki człowieka, utrzymanie tych terenów ma znaczenie dla zachowania przydatnych dla rolnictwa gleb.

Tab. 3. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska – tereny rolne.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejskowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejskowe	nieodwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejskowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia	bez znaczenia
wody	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	miejskowe, lokalne i ponadlokalne	częściowo odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejskowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejskowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

5. Metody analizy realizacji postanowień projektu planu

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska oraz ładu przestrzennego, a także ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. Skutki realizacji planu podlegają badaniom w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring poszczególnych komponentów środowiska prowadzi Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Państwowy Instytut Geologiczny i starosta powiatu lubelskiego, zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska oraz ustawie Prawo wodne.

Zgodnie z art. 55 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko organ opracowujący dokument prowadzi monitoring skutków realizacji postanowień planu w zakresie oddziaływania na środowisko. Monitoring ten powinien być prowadzony w oparciu o wyniki badań przeprowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, a także innych badań wykonywanych w zależności od zapotrzebowania np. w przypadku pojawienia się skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan. Analiza i ocena komponentów środowiska powinna uwzględniać powinna odnosić się do obszaru objętego projektem planu.

Częstotliwość przeprowadzania analiz powinna być uwarunkowana częstotliwością badania aktualności kierunków polityki przestrzennej zawartych w planach, programach i studiach oraz

w innych aktach prawa miejscowego. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wyniki omawianych analiz powinny być przekazywane co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady. Proponuje się zatem, aby analizy dotyczące ochrony środowiska były przeprowadzane również z taką częstotliwością.

6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

W celu ograniczenia lub eliminacji niekorzystnego wpływu na środowisko będącego efektem realizacji omawianego dokumentu należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska, w szczególności w zakresie klimatu akustycznego;
- dopuszczenie odprowadzania ścieków do sieci kanalizacyjnej;
- odprowadzanie podczyszczonych wód opadowych i roztopowych do kanalizacji;
- ograniczenie zasięgu uciążliwości do granic działki inwestora, przy czym konieczne będzie zastosowanie rozwiązań technicznych pozwalających na ograniczenie potencjalnych emisji na tereny przyległe (przede wszystkim hałasu),
- stosowanie do ogrzewania proekologicznych, niskoemisyjnych mediów grzewczych.

Uznaje się, że przyjęte w projekcie omawianego dokumentu rozwiązania nie będą powodować negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko oraz jakość życia i zdrowie mieszkańców gminy. Nie przedstawia się zatem dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Do rozwiązań służącym ochronie środowiska, które zawiera opisywany projekt zmiany planu należą:

- ograniczenie zasięgu uciążliwości do granic działki inwestora,
- ograniczenie emisji zanieczyszczeń atmosferycznych z budynków,
- wykreowanie terenów zieleni poprzez określenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych.

7. Przedstawienie rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie omawianego dokumentu

W zakresie rozwiązań alternatywnych proponuje się rozważyć zwiększenie udziału powierzchni terenów biologicznie czynnej na działkach budowlanych terenów planowanego zainwestowania.

Rozwiązaniem alternatywnym jest również brak realizacji analizowanego dokumentu, jest to jednak całkowicie sprzeczne z zamierzeniami inwestycyjnymi i interesem ekonomicznym gminy oraz oczekiwaniami i potrzebami inwestorów.

8. Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz powiązania z innymi dokumentami

Działania przewidziane w [projekcie planu](#) w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego oraz skutków oddziaływania kierunków jego zagospodarowania mają charakter lokalny, jednak uwzględniają cele ochrony środowiska zawarte w dokumentach strategicznych opracowywanych na szczeblu krajowym i regionalnym oraz w dyrektywach Unii Europejskiej.

Dokumenty na szczeblu międzynarodowym

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Dyrektywa 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywa Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywa 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywa Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywa 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Dokumenty na szczeblu krajowym

Do dokumentów o randze krajowej należą m.in.:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Biorąc pod uwagę specyfikę omawianego dokumentu najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań o charakterze znaczącym na środowisko przyrodnicze obszaru i terenów do niego przyległych.

Wszelkie akty prawne oraz pośrednio dokumenty związane z polityką przestrzenną i polityką ekologiczną państwa są zgodne z przepisami prawa międzynarodowego oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi. W szczególności dostosowywane są również do prawa Unii Europejskiej i polityk przyjętych przez kraje wspólnoty. Poszczególne dyrektywy unijne (np. Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Ptasia, Dyrektywa Wodna) transponowane są do prawodawstwa polskiego i mają odzwierciedlenie w wiążących aktach prawnych.

9. Streszczenie

Niniejsze opracowanie analizuje i ocenia potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Niemce. Przedmiotem zmiany planu jest przeznaczenie terenów pod tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usług, tereny usług, tereny zabudowy zagrodowej, tereny rolnictwa z zakazem zabudowy, tereny drogi głównej, tereny drogi zbiorczej, tereny drogi dojazdowej, tereny komunikacji drogowej wewnętrznej. W planie miejscowym stwarza się odpowiednie warunki dla rozwoju ustalonych funkcji, odpowiedniego wyposażenia terenu w systemy infrastruktury technicznej. Ustala się również podstawowe wymagania dotyczące zachowania ładu przestrzennego i ochrony środowiska.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowej zabudowy i zagospodarowania na przedmiotowym terenie. Podłoże geologiczne i morfologia terenu nie tworzy przeszkód dla posadawiania budynków. Wprowadzenie zagospodarowania zniszczy część pokrywy glebowej i zmniejszy areal powierzchni biologicznie czynnej. Za pogorszenie jakości środowiska odpowiadać również mogą potencjalne emisje zanieczyszczeń atmosferycznych z sektora komunalnego i transportowego. Funkcjonowanie nowych form działalności wiąże się z większym niż dotychczas poborem wody oraz koniecznością odbioru ścieków i odpadów, co będzie odczuwalne poza obszarem zmiany planu. Zmiany w świecie przyrody polegać będą na likwidacji istniejących zbiorowisk roślinnych, w tym przydatnych dla rolnictwa gleb. Przestrzeń zurbanizowana nie będzie stwarzać korzystnych warunków dla rozwoju roślin i bytowania zwierząt.

Planowane zainwestowanie nie ingeruje w przyrodniczo cenne elementy środowiska. Zasady zagospodarowania przyjęte na obszarach zainwestowanych pozwolą na zminimalizowanie negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze i środowisko życia ludzi. Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony środowiska. Jego realizacja podyktowana jest potrzebą zwiększenia oferty terenów inwestycyjnych w gminie.

10. Spis literatury

Na potrzeby niniejszego opracowania wykorzystano następujące materiały:

- Opracowanie ekofizjograficzne Gminy Niemce, mgr P. Sempliński, Biuro dokumentacji projektowej sp. z o.o., Lublin 2005 r.,
- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Niemce”,
- „Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Niemce – etap I” mgr J. Czopek, Biuro projektów architektury i urbanistyki, Lublin 2011 r.,
- Program ochrony środowiska oraz plan gospodarki odpadami dla Gminy Niemce (2004 – 2015)”, Niemce 2004 r.
- Informacje o stanie środowiska województwa lubelskiego publikowane przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska.
- Mapa stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 172 obszary zamieszczona na portalu Generalnego Inspektoratu Ochrony Środowiska <http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/>.
- Materiały kartograficzne udostępnione na stronie internetowej <http://maps.geoportal.gov.pl>,
- Akty prawne pozyskane z bazy internetowej <http://isip.sejm.gov.pl>.

Inne, nie wymienione w spisie pozycje, przytoczono w tekście opracowania.

Inne, nie wymienione w spisie pozycje, przytoczono w tekście opracowania.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że posiadam uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko (wykształcenie kierunkowe, ponad 5-letnie doświadczenie w sporządzaniu prognoz), zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Rafał Odachowski

